

RUNOILIJOIDEN MUISTOLAUSEITA

*On maa,
johonka kaikki polut katoaa. Ken siellä on, ei katso heijastusta, mikä meitä valaisee, kun
tie on musta, Hän katsoo silmiin itse Olevaa. On rauhan maa.*

*Päivä kun nousee, niin sammuvi tähti. Ei se ljäks' sammu, ken elämästä lähti. Nuku tähti
helmassa päivän.*

*Pois aurinko painui, lankesi ilta jäi taivahan rannallesäihkyvälta, mut kaukaa korven
tummuvan yöstä soi laulu ihmisen työstä.*

*Kaikk' on niin hiljaa mun ympäri/löin, kaikk' on niin hellääja hyvää.
Kukat suuret mun aukeevat sydämessäir, ja tuoksuvat rauhaa syvää.*

*Kaskena kohista, lampena leviitä, merenä myrskytä, pilvenä piristä. Kohtalo itsensä etsijän
on syöksyä, kuihtua aurinkohon.*

*Sisimmässään jokainen on tuuli, henkäys
Avaä kämmenesi tuuleen, hyväile tuulta aamunkoitosta uniesi läpi.
Jos joku kysyy miksi olet olemassa. Tässä, vastaa tuuli, henkäys jo kädet. Tuulen jokainen
jättää jälkeensä, henkäyksen ja joskus illan viiletessä se osuu joihinkin käsiin.*

*Kun mummot kuolevat
heistä tulee kukkaniittyjä ja heinää ja joistakin mummoista tulee puita
ja he humisevat lastenlastensa yllä, suojaavat heitä sateelta ja tuulelta
ja levittävät talvella oksasnsa lumimajoiksi heidän ylleen.
Mutta sitä ennen he ovat intohimoisia.*